

Poznámky o tom, prečo a ako vznikajú vzťahy; ženie nás pud k životu a zachovanie rodu; Schopenhauer nazýva túžbu po zachovaní rodu: géniom rodu

A: Každé uspokojenie alebo to, čo býva obecně nazývané štěstím, je vlastně v podstatě vždy jen negativní a nikdy pozitivní. Nejde o štěstí, které přichází původně samo sebou, ale nutně vždy o uspokojení nějakého přání. Neboť přání, tj. nedostatek, jako podmínka předchází každému požitku. Uspokojením však končí přání a tudíž i požitek. Proto uspokojením či obšťastněním nemůžeme nikdy získat víc, než se zbavíme nějaké bolesti, bídy. Sem totiž nepatří jen každé skutečné, zřejmé utrpení, ale i každé přání, jehož nevhodnost ruší náš klid, ano dokonce i umrtvující nuda, která nám proměňuje bytí v břemeno. 389 čítanka

B: Že všechno štěstí je jen negativní, ne pozitivní povahy, že právě proto nemůže být trvalým uspokojením a obšťastněním, nýbrž vždy jen zachraňuje od nějaké bolesti či nedostatku a po něm buď musí nastoupit nová bolest, ...prázdné dychtění a nuda...389 čítanka

C: ...bohatý i chudý ...ženou se dopředu s velkou vážností, dokonce s vážným výrazem; tak se honí i děti ve své hře. 393, čítanka

D: Láska je iluze, kterou příroda používá pro udržování rodu.

E: Plození je ve vztahu k ploditeli jen výrazem, symptomem jeho rozhodného přitakání vůli k životu: ve vztahu k plozenému pak není asi důvodem vůle, jež se v něm projeví, protože vůle o sobě nezná ani důvod, ani následek; nýbrž jako každá příčina je jen příležitostnou příčinou této vůle, v tomto čase, na tomto místě. Jako věc o sobě není vůle ploditele odlišná od vůle plozeného; jelikož jen jev, nikoli věc o sobě, je podřízená principu individuationis (umožňuje a podmiňuje individualitu). Tímto přitakáním za vlastní telo až k vytvoření těla nového se nanovo spolupřítakává i utrpení a smrti jako jevům patřícím k životu, a možnost spásy, dosažitelná nejdokonalejší schopností poznání, se pro tentokrát vysvětluje jako neplodná. Zde leží hluboký důvod studu nad aktem plození. Tento názor je mýtický podán v dogmatu křesťanské věrouky, že my všichni jsme vinni hříchem Adamovým (který je zřejmě jen ukojením slasti) a takto jsme propadli utrpení a smrti. S. 394 (čítanka)

1. ... zdá, že převládají egocentrické nálady, ide o klam – inštinkt rodu; (s. 68-69)

„...keď ženy tvrdia, že sa zaľúbili do ducha nejakého muža, je to prázdna a smiešna pretváarka, alebo prepiatosť degenerovanej bytosti.“ s. 75

2. „Ženu si podmaňuje hlavne pevná vôľa, rozhodnosť a odvaha, azda aj česťnosť a dobré srdce. Oproti tomu intelektuálne prednosti nad ňou nemajú nijakú priamu a inštinktívnu moc práve preto, že sa nededia po otcovi. Nerozumnosť ženám neprekáža; prevaha duchovnej sily alebo dokonca genialita by ako istá abnormalita mohla pôsobiť skôr nepriaznivo. Preto často vidíme, že pokiaľ ide o ženy, vzdelaného, duchaplného a láskavého muža vyhodí zo sedla škaredý, hlúpy neotesanec.“ s. 75

3. „ženy často milujú škaredých mužov, nikdy však nie nemužných...“ s. 74

„aj zuby sú pre nás dôležité, pretože sú podstatné pre výživu a sú zvláštnym spôsobom dedičné.“ s. 72-3

4. „Mužova láska od okamihu keď dosiahne ukojenie, pozorovateľne klesá: takmer každá iná žena ho vzrušuje viac než tá, ktorú už má: túži po zmene...Muž totiž pohodlne môže za rok splodiť okolo sto detí, keby mal k dispozícii rovnaký počet žien; žena nech by mala koľkokoľvek mužov, mohla by za rok priviesť na svet iba JEDNO dieťa (odhliadnuc od narodenia blížencov). Preto ON sa stále obzerá po iných ženách, oproti tomu je ONA pevne oddaná jedinému. Príroda ju totiž inštinktívne a nereflektovane vedie k tomu, aby si udržala živiteľa a ochrancu budúceho mláďaťa. V dôsledku toho je manželská vernosť pre muža umelá a pre ženu prirodzená, a teda ženina nevera je tak objektívne, pre jej následky ako aj subjektívne, pre jej protiprirodzenosť oveľa neodpustiteľnejšia ako mužova.“ s. 70-71.

5. „Dokonca nám ide podvedome o to, aby sme korigovali odchýlku rodu a podľa toho si vyberali partnera“ . S 76

6. „Tu preto každý miluje to, čo mu chýba...“ s. 76

„obe osoby sa musia navzájom neutralizovať, aby kyselina a zásada ...na neutrálnu soľ.“ s. 77

malí muži → veľké ženy

slabé ženy → silní muži

najmužnejší muž → najženskejšia žena (s. 77-78), a vice versa...

tuponosí zaľúbenie v orlích nosoch:) s. 80

7. tmavovlasí málokedy idú po svetlovlasých a modrookých, lebo to je už degenerácia...príroda sa usiluje spätne o tmavé vlasy a hnedé oči ako praty...s. 79-80

8. Schopenhauerove závery: 2 pravdy

„1. Nezničiteľnosť ľudskej podstaty osebe, ktorá ďalej žije v nasledujúcej generácii. Oná tak veľmi živá a horlivá účasť, ktorá nepochádza z reflexie a predsavzatia, ale z najvnútornejšej túžby a pudenia našej bytosti, nemohla by totiž byť taká nevyhubiteľná a nemohla by mať nad človekom takú moc, keby bol človek absolútne pominuteľný a keby po ňom v čase nasledovala skutočne odlišná generácia.

2. Ľudská podstata osebe náleží viac v rode než v indivídúu.“ s. 98-99

9. „No práve táto vnútorná podstata je tým, čo je základom nášho vedomia ako jeho jadro.“ s. 100

„...touto podstatou je však vôľa k životu, teda práve to, čo čo si tak naliehavo žiada život a ďalšie trvanie.“ s. 100

Platí, že nemôže dosiahnuť nijaký lepší stav ako súčasný.: a preto je pre ňu spolu so životom isté utrpenie a umieranie indivídúí. Oslobodiť ju od toho je vyhradení pre POPRETIEvôle k životu, ktorým sa individuálna vôľa odtrhá od kmeňa rodu a vzdáva sa svojho jestvovania v ňom.“ s.100

10. „...keď nahliadneme do virvaru života, uzieme ako sa s ňom všetci trápia a sužujú, vynakladajúc všetky sily na uspokojenie nekonečných potrieb a na odvrátenie rozmanitého utrpenia bez toho, žeby mohli dúfať v čokoľvek iné než práve v udržanie tohto biedneho individuálneho jestvovania na krátky zlomok času.“ s. 100

11. „...milenci sú zradcami, ktorí sa tajne usilujú o to, zvečniť celú túto biedu a súženie, ktoré by inak skončilo...“ s. 101

12. odpútať od vôle a z nej vyplývajúcejmu utrpeniu sa môžeme cez:

umenie – hudba rozpúšťa subjekt v čase...krátkodobý účinok

náboženstvo – askézou k dosiahnutiu nirvány (cesta otupenia a a popretia vôle)

poznatie – cesta pritakania a znášania života

Dôležitá kategória – súcitiť: keďže všetci sme vlastne súčasťou tej istej vôle k životu, sme si rovní vo vedomí – tento sebačiť sme schopní uplatniť i na iné bytosti – v súciti – nazerať na seba v inej bytosti, cítiť spolu s nimi...podľa toho ako súcitiť, sme humánni...do tejto humanity treba zahrnúť aj iné živé bytosti...ved' v nich je tiež tá istá vôľa k životu...

súcitiť negatívny a pozitívny...

Pozn. S narastajícím vedomím sa zvyšuje i miera utrpenia..

1. ... ačkoli se zdá , že převládají egocentrické nálady , jde o klam - instinkt rodu ; (str. 68-69)

" ... Když ženy tvrdí , že se zamilovali do ducha nějakého muže , je to prázdna a směšná přetvářka , nebo přepjatost degenerované bytosti . " S . 75

2. " Ženu si podmaňuje hlavně pevná vůle , rozhodnost a odvaha , snad i čestnost a dobré srdce . Oproti tomu intelektuální přednosti nad ní nemají žádnou přímou a instinktivní moc právě proto , že se nedědí po otci . Zaslepenost ženám nevádí ; převaha duchovní síly nebo dokonce genialita by jako jistá abnormalita mohla působit spíše nepříznivě . Proto často vidíme , že pokud jde o ženy , vzdělaného , duchaplného a laskavého muže vyhodí ze sedla ošklivý , hloupý neotesanec . " S . 75

3. " Ženy často milují ošklivých mužů , nikdy však ne nemužných ... " s . 74

" I zuby jsou pro nás důležité , protože jsou podstatné pro výživu a jsou zvláštním způsobem dědičné . " S . 72-3

4. " Mužova láska od okamžiku kdy dosáhne ukojení , pozorovatelně klesá : téměř každá jiná žena ho vzrušuje víc než ta , kterou už má : touží po změně ... Muž totiž pohodlně může za rok zplodit kolem sto dětí , kdyby měl k dispozici stejný počet žen ; žena ať by měla jakkoliv mužů , mohla by za rok přivést na svět pouze JEDNO dítě (nehledě od narození blížence) . Proto ON se stále poohlíží po jiných ženách , oproti tomu je ONA pevně oddaná jedinému . Příroda ji totiž instinktivně a nereflektovale vede k tomu , aby si udržela živitele a ochránce budoucího mláděte . V důsledku toho je manželská věrnost pro muže umělá a pro ženu přirozená , a tudíž ženina nevěra je tak objektivně , pro její následky i subjektivně , pro její protipřirozenost mnohem neodpustitelnější než mužova . " S . 70-71 .

5. " Dokonce nám jde podvědomě o to , abychom korigovali odchylku rodu a podle toho si vybírali partnera " . S 76

6. "Tady proto každý miluje to , co mu chybí ... " s . 76

" Obě osoby se musí navzájem neutralizovat , aby kyselina a zásada ... na neutrální sůl . " S . 77

malí muži → velké ženy

slabé ženy → silní muži

nejmužnější muž → nejženštější žena (str. 77-78) , a vice versa ...

tuponosý zalíbení v orlích nosech :) s . 80

7. tmavovlasí málokdy jdou po světlovlasých a modrookých , neboť to je již degenerace ... příroda usiluje zpětně o tmavé vlasy a hnědé oči jako pratypr ... s . 79-80

8. Schopenhauerove závěry: 2 pravdy:

"1. Nezničitelnost lidské podstaty o sobě , která dále žije v následující generaci . Ona tak velmi živá a horlivá účast , která nepochází z reflexe a předsevzetí , ale z nejvnitřnější touhy a puzení naší bytosti , nemohla by totiž být taková nevyhubitelná a nemohla by mít nad člověkem takovou moc , kdyby byl člověk absolutně pomíjivý a kdyby po něm v čase následovala skutečně odlišná generace .

2. Lidská podstata o sobě náleží více v rodě než v individuu . " S . 98-99

9. " No právě tato vnitřní podstata je tím , co je základem našeho vedomí jako jeho jádro . " S . 100

" ... Touto podstatou je však vůle k životu , tedy právě to , co co si tak naléhá život a další trvání . " S . 100

Platí , že nemůže dosáhnout žádný lepší stav než současný . : A proto je pro ni spolu s životem jisté utrpení a

umírání individuí . Osvobodit ji od toho je vyhrazených pro POPŘETÍ vůle k životu , kterým se individuální vůle odtrhl od kmene rodu a vzdává se svého existence v něm. " s.100

10. " ... Když nahlédneme do velké pozdvižení života , užíme jak se s ní všichni trápí a sužují , vynakládající všechny síly k uspokojení nekonečných potřeb a na odvrácení rozmanitého utrpení , aniž by mohli doufat v cokoliv jiného než právě v udržení tohoto bídneho individuálního bytí na krátký zlomek času . " s . 100

11. " ... Milenci jsou zrádci , kteří se tajně usilují o to , zvěčnit celou tuto bídu a soužení , které by jinak skončilo ... " s . 101

12. odpoutat od vůle a z ní vyplývajícímu utrpení se můžeme přes :
umění - hudba rozpouští subjekt v čase ... krátkodobý účinek
náboženství - askezi k dosažení nirvány (cesta otupení a popření vůle)
poznání - cesta přitakání a snášení života

Důležitá kategorie - soucit : protože všichni jsme vlastně součástí téže vůle k životu , jsme si rovni ve vědomí - tento sebecit jsme schopni uplatnit i na jiné bytosti - v soucitu - nahlížet na sebe v jiné bytosti , cítit spolu s nimi ... podle toho jak soucitu, jsme humánní ... do této humanity třeba zahrnout i jiné živé bytosti ... vždyť v nich je také tatáž vůle k životu ...
soucit negativní a pozitivní ...

Pozn . S narůstajícím vědomím se zvyšuje i míra utrpení ..